

Første behandling 2/12 75. Betænkning 28/1 76).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Auken (S):

På arbejdsmarkedsudvalgets vegne skal jeg her ved anden behandling af forslag til lov om lige løn til mænd og kvinder sige, at udvalget har ved en række spørgsmål til arbejdsministeren og ved drøftelser i udvalget ikke mindst beskæftiget sig med samspillet mellem den overenskomstsikrede lige løn og den supplerende af ligelønsforpligtelsen, som forslaget betyder for de ikke-overenskomstdækkede områder, for de løntagere, der ikke er medlem af en lønmodtagerorganisation. Svarene på disse spørgsmål vil senere blive omdelt til medlemmerne som et særligt bilagshæfte.

Lovforslaget betyder opfyldelse af vores EF-forpligtelse til en lovgivning om lige løn, og den foreliggende udformning tager udgangspunkt i den allerede eksisterende overenskomstmæssige lige løn og knytter sig dermed snævert til de mekanismer til løsning af problemerne, der er velkendte på det danske arbejdsmarked.

Udvalgets flertal anbefaler lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-6, ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 2, § 7, således ændret, og § 8 vedtages uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om prisdæmpning.

(Lovforslag nr. 152. Fremsat 20/1 76. Første behandling 22/1 76. Betænkning 28/1 76).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Auken (S):

Jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse med de af skatteministerens stillede ændringsforslag.

Vi havde ved første behandling en indgående drøftelse af lovforslaget, så jeg skal begrænse mig til nogle få kommentarer her ved anden behandling.

Efter min og socialdemokratiets opfattelse har det ikke megen interesse på nuværende tidspunkt at indlede en generel teoretisk debat om ønskeligheden af prisdæmpende ydelser som instrument i den økonomiske politik.

Efter vores opfattelse er det nødvendigt at anlægge en konkret vurdering af den politiske og den økonomiske situation, vi står over for, ikke mindst den konjunktursituation, vi befinder os i, som jo desværre er kendetegnet ved betydelig arbejdsløshed. Der må være en almindelig interesse i en forbedring af konkurrenceforholdet over for udlandet og i en fastholdelse af det rolige forløb i priser og omkostninger, som det sidste år heldigvis har været udtryk for.

Imidlertid indleder mindretallet i betænkningen en sådan helt almen, generel debat i stedet for at tage stilling til de meget alvorlige problemer, vi står over for både beskæftigelsesmæssigt og inflationsmæssigt.

[Anken.]

Efter socialdemokratiets opfattelse er det fortsat vigtigt, at der her er tale om en generel støtte til produktionen efter den beskæftigelse, der er i de enkelte virksomheder, og vi lægger vægt på, at det er sikret ved det forslag om ændring af avanceloven, som handelsministeren netop har fremsat, at den støtte, der udbetales til virksomhedernes produktion, rent faktisk bliver modregnet i priserne.

Endelig er det for os selvfølgelig meget afgørende, at der ved den foreslåede foranstaltning ikke sker noget indgreb i de overskomster, der gælder på arbejdsmarkedet.

Christoffersen (V):

Vi kan efter udvalgsbehandlingen anbefale lovforslaget, som det nu ligger med tilføjelse af de to ændringsforslag, der er stillet af skatte- og afgiftsministeren.

Det ene ændringsforslag dækker jo nærmest over det, man kunne kalde en forglemelse — jeg sigter her til ændringsforslag nr. 5 — og for så vidt angår ændringsforslag nr. 4, er vi enige med ministeren i, at det er rimeligt, at han selv fastsætter de generelle forskrifter, der er tale om.

For så vidt angår de 3 andre ændringsforslag, der er stillet, må vi anbefale, at man stemmer imod dem. Jeg skal kun om ændringsforslag nr. 3 sige, at jeg synes, det er en lidt besynderlig argumentation; jeg kan i hvert fald slet ikke se, at det kan være det politisk-økonomiske udvalgs opgave pludselig at overtage en administrativ opgave, som i vores parlamentariske system helt klart må påhvile en minister. Det kan man naturligvis være uenig om, men vi anbefaler, at man stemmer imod dette ændringsforslag.

For så vidt angår ændringsforslag nr. 2 stillet af fremskridtspartiet, beklager jeg de ytringer, der i bemærkningerne er faldet om kommunalpolitikeres moralske standard, sådan som den er efter fremskridtspartiets opfattelse. Det synes vi godt man kunne have sparet sig.

Vedrørende ændringsforslag nr. 1, som er stillet af SF og VS, må jeg sige, at det ændringsforslag ville, hvis man gennemførte det, rejse en lang, lang række afgrænsningsproblemer, og det mener vi vil være administrativt uhyre besværligt. Derfor anbefaler

vi også, at man stemmer imod dette ændringsforslag.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

I betænkningen over dette lovforslag står der, at septemberforligspartiernes aftalte besparelser på de offentlige budgetter på mindst 4,5 mia. kr. skal ses i forhold til de i finanslovforslaget for 1975-76 og budgetredegørelsen af november 1974 fremlagte budgetoverslagstal for finansårene 1976-77 til 1977-78, således som dette er ajourført med tilsvarende konsekvenser af ny lovgivning og tiltrådte aktstykker. Vedrørende den sidste bemærkning vil jeg gerne spørge finansministeren: betyder den sidste bemærkning, at det er, som det er ajourført ifølge vedtagne love og tiltrådte aktstykker, frem til septemberforliget blev indgået, eller gælder det i al fremtid? Dette er et meget afgørende spørgsmål, for hvis det gælder, indtil septemberforliget blev vedtaget, må det jo betyde, at de 1.350 mill. kr., som dette forslag indebærer i nye udgifter, selvfølgelig også må klares ved besparelser. Det synes jeg lige vi skal have bekræftet fra ministeren: hvordan ligger det? Er det som ajourført, frem til septemberforliget blev indgået, eller er det ud i al fremtid?

Om ændringsforslagene kan jeg sige på fremskridtspartiets vegne, at vi stemmer imod ændringsforslag nr. 1 fremsat af hr. Ømann og hr. Wilhjelm. Vi stemmer selvfølgelig for de af os selv stillede ændringsforslag, vi stemmer imod ændringsforslag nr. 4, og vi kan stemme for ændringsforslag nr. 5.

Gudme (RV):

Som det fremgår af betænkningen, anbefaler det radikale venstre på linje med de øvrige forligspartier, at man stemmer imod ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3 og stemmer for ændringsforslagene nr. 4 og 5.

Jeg vil gerne sige med hensyn til den problematik, som rejses dels af ændringsforslag nr. 1 fra SF og VS, dels af ændringsforslag nr. 2 fra fremskridtspartiet, at man i begge tilfælde er inde på den lidt vanskelige afgrænsning, der kan blive tale om, når der skal ydes prisdæmpende godtgørelse til kommunal virksomhed i en vis henseende og ikke til anden kommunal virksomhed.

Jeg kan imidlertid ikke komme bort fra, at sådan som lovforslagets § 2, stk. 2, er

[Gudme.]

udformet, rammer man det rigtige, idet man giver ministeren for skatter og afgifter bemyndigelse til at bestemme, i hvilket omfang kommunale driftsvirksomheder o. lign. er berettiget til godtgørelse. Det, der er tanken her, er åbenbart, at i det omfang kommuner yder virksomhed for andre, altså hvor man går ud og henvender sig til borgerne og yder dem en ydelse, hvilket vil kunne få indflydelse på prisdannelsen, da skal denne godtgørelse ydes. Men i det omfang kommuner kun gør noget for sig selv, og det gælder f. eks. den rengøringsvirksomhed, som SFs og VS' forslag sigter til, er der ingen rimelighed i at yde den omkostningsdæpende ydelse og lige så lidt rimelighed i naturligvis at fratage rengøringsvirksomhederne den med det resultat, at forhøjelsen af rengøringspriserne andre steder skal virke ind på priserne.

Den linje, der er valgt ved udformningen af § 2, stk. 2, er den rigtige. Vi har tillid til, at ministeren vil administrere dette med skønsomhed, og derfor må vi også af denne grund anbefale at stemme imod disse to ændringsforslag, altså i det hele imod ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3.

Schlüter (KF):

Vi anbefaler tinget at stemme imod lovforslaget om den så smukt benævnte prisdæpende ydelse. Vi mener, at den politik, som besegles med udvalgsbetænkningen, er en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik.

For det første ville det være et langt bedre princip, at vi søgte at føre indkomstpolitik ved at tilbyde og søge at presse arbejdsmarkedets parter til at acceptere en skattelettelse i stedet for én eller flere dyrtidsportioner. Det ville være en effektiv løsning, og den kunne være varig.

Dertil kommer, at den ydelse for et milliardbeløb, som nu formentlig vedtages, vil forøge et kæmpemæssigt udækket kasseunderskud hos staten på et tidspunkt, hvor ingen aner, hvad der skal spares på finansloven til gengæld, på et tidspunkt, hvor ingen aner, hvilke foranstaltninger regeringen vil træffe for at neutralisere det store finanspolitiske underskud.

Vi følger jo alle med i korridor snakken og de lukkede forhandlinger her i huset, og jeg

er opmærksom på, at man nu på anden måned forhandler om disse emner forligspartierne imellem, men man bliver mere og mere skeptisk. Hvad kommer der ud af det? Det mangler logik, det mangler overblik, at man nu vedtager en ny milliardudgift uden at kende det mindste til, hvorledes dækningen skal skaffes. Derfor må jeg betegne dette som et nyt led i en politik, hvor der udstedes checks og trækkes vekslers, uden at man aner, hvornår og hvordan betalingen skal foregå. Et statsligt kasseunderskud i størrelsen 17 mia. kr. er fuldstændig uforvarsomt.

Vi mener også, at lovforslaget er meget upraktisk og administrativt besværligt. Det vil give anledning til en urimelig administration både hos det offentlige og hos virksomhederne. Ikke mindst for de mindre erhvervsvirksomheder bliver dette en ny svær byrde.

Så mener vi også, at lovforslaget i uacceptabelt omfang indeholder bemyndigelser til ministeren. Ministeren vil kunne give bøder, og han vil kunne det efter forskrifter, som folketinget intet aner om på det tidspunkt, lovforslaget vedtages. Det er en dårlig praksis. Så vide bemyndigelser bør intet folketing give en minister. Vi må kende retsgrundlaget, før vi udstyrer ministeren med adgang til at pålægge bøder.

Jeg tror, det fremgår af det, jeg nu har sagt, at vi anser denne politik for at være forkert. Formålet, at ville prisdæmpe og omkostningsdæmpe, kan vi tilslutte os, men metoden er ikke god.

Må jeg sige om ændringsforslagene, at vi vil, siden vi agter at stemme imod lovforslaget, undlade at stemme vedrørende de tre første ændringsforslag. Med hensyn til ændringsforslagene nr. 4 og 5 mener vi, at de er klare forbedringer i lovteksten, og derfor agter vi at stemme for dem.

Ømann (SF):

Jeg kan jo ikke påstå, at udvalgsbehandlingen har gjort os mildere stemt over for dette meningsløse lovforslag. Jeg tror ikke, der er ret mange af forligspartierne, der har følt sig overbevist om, at lovforslaget overhovedet tjener til at fremme de formål, man siger det skal fremme. Især savnes der i lovforslaget garantier for, at de ofrede mange millioner skattemidler hos de enkelte virk-

[Ømann.]

somheder fremmer produktion og beskæftigelse. Vi mener, at de midler burde have været anvendt direkte til beskæftigelsesfremmende formål.

Vi må vende os imod den indkomstfordelende virkning, som lovforslaget har. Det er lønmodtagerne, der kommer til at betale arbejdsgivertilskuddet, samtidig med at loven om avancement agtes lempet på betydelige forbrugerområder.

Det er klart, at vi af disse grunde vil stemme imod lovforslaget.

Med hensyn til ændringsforslagene skal jeg anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som fratager rengøringselskaberne denne dæpende godtgørelse, idet disse rengøringselskaber jo arbejder i konkurrence med kommunernes og institutionernes mere eller mindre fast ansatte rengøringspersonale og arbejder på en sådan måde og med så skarp en rationalisering, at det ikke er rimeligt at forskyde konkurrenceforholdene mellem disse to parter ved denne lovgivning. Vi vil naturligvis stemme imod de af fremskridtspartiet stillede to ændringsforslag og stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Knud Jespersen (DKP):

Under første behandling gav vi en karakteristik af dette tilskud set fra vores side. Jeg sagde dengang, at hvis vi havde haft indstillingsret, ville vi i betænkningen have foreslået, at det skulle hedde et tilskud til Danmarks arbejdsgivere. Man kunne måske også have kaldt det en gave fra lønmodtagerne. For de lønmodtagere, som folketingsret har vedtaget arbejds- og lønvilkår for, vedtager man altså også nu, at de skal betale arbejdsgiverne, og så fylder man det op med lidt smukke bemærkninger om, at dette nok skal virke prisdæpende.

Jeg vil endnu ikke opgive at få folk til at se på kendsgerningerne, men det tager uægtelig sin tid, og alle kendsgerninger fra 1974 er klare, krystalklare dementier både af de beskæftigelsesfremmende formål og af de prisdæpende virkninger, der måtte ligge heri. Det er jo helt fantastisk, når ordføreren for et af septemberforligets partier, nemlig hr. Gudme, siger, at det vil være urimeligt at give rengøringselskaberne denne ydelse. Det er fuldstændig fantastisk,

når man tænker på, hvad det er folketingsret vil øse ud af gaver til arbejdsgiverne, til ØK og til benzinselskaberne uden nogen garanti for, hvordan de bliver brugt, uden nogen garanti for, at disse virksomheder ikke, sådan som nogle af forsikringsselskaberne allerede har gjort det, indregner deres nye omkostninger ved dyrtidsportion nr. 2 i produktets eller tjenesteydelsens pris. Nu kommer man fra den socialdemokratiske regering og siger: vi vil nu meget gerne, at I modtager de penge, for vi tror, det kan hjælpe. Tro kan være en god sag, men tro kommer til at visne over for kendsgerninger, og beklageligvis skal man altså lære endnu en gang af kendsgerningerne.

Jeg vil ikke under anden behandling sige noget om, hvordan socialdemokratiets saksakurs her er gået. I 1970 var man som bekendt imod den slags ydelser, fordi man fandt, at de var urimelige, og at de var indgreb i arbejdernes forhold. I 1974 var man for, og da kunne man måske mistænke socialdemokratiet for at handle i god tro, men siden har erfaringerne vist, at det gik nøjagtigt, som vi sagde i 1974, så denne gang kan man end ikke mistænke socialdemokratiet for at handle i god tro.

Hvad angår ændringsforslagene, skal jeg bare sige, at vi vil stemme for SFs og VS' ændringsforslag. Vi så for så vidt gerne, at man slet ikke havde rørt ved den side, men da ændringsforslagene her midt i alt virvaret udtrykker den eneste fornuft, der ligger, så vil vi naturligvis stemme for det, uden at vi af den grund tror, at dette lovforslag ændrer karakter. Det tror jeg heller ikke forslagsstillerne har opfattelsen af.

Hvad angår fremskridtspartiets ændringsforslag, må vi stemme imod, og jeg behøver ikke at gentage — det får jeg mulighed for at sige under tredje behandling i næste uge — at vi naturligvis som helhed vil stemme imod dette lovforslag, fordi det kun har ét muligt prædikat, hvis man skal vurdere det konstruktivt og realistisk, og det er, at det er en asocial ydelse, der gives fra folket til de stænrige arbejdsgivere.

Erhard Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne vil naturligvis vedstå partiets forpligtelse til at gennemføre forliget, sådan som et flertal af partier er blevet enig om det. At der ikke er nogen be-

[Erhard Jakobsen.]

gejstring i stemmen hos nogen af dem, der taler for forslagene, er der intet underligt i. Der er jo intet parti, der her kan sige: se, hvad vi sagde, her er et stykke politik, som vi kan lide det. Men der er ikke tvivl om, at ude i dansk erhvervsliv er der en fornemmelse af, at medmindre et stort flertal i folketinget gennemfører det her, så er dansk økonomi ganske simpelt ude at svømme.

Det er ikke et forslag, der har store konsekvenser. Derfor er de voldsomme angreb også ganske ved siden af. Men vi, der står som ansvarlige for det, ved også, at det har ikke de store virkninger. Fra centrum-demokratisk side har vi ikke lagt skjul på, at vi mener, det er sidste gang, man skal lave sådan noget. Det er ikke en god foranstaltning, og den må ikke laves én gang til. Hvis vi til efteråret kommer til at stå i en lignende situation, må man komme med andre ting. Vi har for vort vedkommende peget på en række andre ting, og det må frem i debatten igen, men om partiets holdning ved denne afstemning såvel i relation til det foreliggende forslag som til de forskellige ændringsforslag, der går i modsat retning, skal der selvfølgelig ikke være nogen tvivl.

Wilhelm (VS):

Dette er som bekendt en af udløberne af septemberforliget, hvor man aftalte noget i den retning, men ikke aftalte, hvordan det skulle foregå. Om det, man er nået frem til, er det, man kalder en blød landing, ved jeg ikke, men blødt er det i hvert fald, fuldstændig blødt!

Når hr. Auken siger, at mindretallene ikke har holdt sig til det konkrete forslag, men har benyttet lejligheden til en mere generel diskussion om krisen, så viser det blot, at hr. Auken i sin læsning ikke er nået frem til mere end de to første mindretalsudtalelser i betænkningen her, for det gælder ikke for den tredje og den fjerde.

Vi argumenterer, som vi gjorde ved første behandling, imod dette lovforslag med, at der er tale om et utilsløret arbejdskøbertilskud, at det end ikke på nogen måde er sandsynliggjort — og det er heller ikke sket under udvalgsarbejdet — at tilskuddet vil dæmpe priserne endsige stimulere beskæftigelsen, at erfaringerne med et tilsvarende

milliardtilskud til kapitalen i foråret 1974 er de dårligst tænkelige, og at udviklingen siden i øvrigt har vist, at priserne er steget trods tvangsindgreb og trods lønstop.

Det er på den baggrund, at vi om et nyt milliardtilskud, der i sidste ende skal betales af skatteyderne, og det vil fortrinsvis sige lønarbejderne, mener, at det klart og tydeligt er imod lønarbejdernes interesser, og derfor anbefaler vi det til forkastelse.

Jeg har sagt mere om det ved første behandling og skal ikke gentage det, men blot alligevel igen påpege, at det har været aldeles ødelæggende for lønmodtagernes og lønarbejdernes mobilisering imod den slags arbejdsgivertilskud her, når LO i stedet for at tale om, hvad det drejede sig om, begyndte at vise muskler på, at man ikke måtte lave nogen indgreb, som de på forhånd vidste der ikke blev tale om. Man har afsپoret enhver mulighed for mobilisering ved at dreje det over i den gade, hvor man vidste det ikke blev aktuelt.

Om ændringsforslagene skal jeg først sige, at vi står som de eneste, der ikke anbefaler nr. 5. Det skyldes ganske enkelt, at da det blev stillet, et par minutter før betænkningen blev afgivet, fremgik det ikke særlig klart, hvad der lå i nr. 5. Der kom bare et paragrafnummer ind. Efter at vi har kigget på det, kan vi meddele, at vi stemmer for ændringsforslag nr. 5 stillet af ministeren.

Med hensyn til nr. 1, som vi selv tog initiativ til — jeg omtalte det ved første behandling — og som vi, nu hvor det er stillet som et konkret ændringsforslag, har fået SF som medstiller af, er baggrunden den, at vi ved første behandling ikke kunne få svar på, hvordan ministeren ville administrere bestemmelsen i § 2, stk. 2, om disse kommunale virksomheder, der alligevel kunne modtage godtgørelsen. Det fik vi under udvalgsarbejdet. Vi fik en klar og tydelig tilkendegivelse af, at rengøring og den slags ting ikke ville modtage godtgørelsen. Herefter må vi konkludere — og det er ikke blevet modsagt og kan ikke modsiges af nogen — at man i så fald stiller dem, der er ansat på disse vilkår, konkurrencemæssigt dårligere i forhold til de store private rengørings-selskaber. Man giver altså disse selskaber en favorstilling i forhold til offentligt ansat rengøringspersonale.

[Wihjelm.]

Da det ikke var til at drive socialdemokratiet, regeringen, til at ændre ved det forhold, var der ikke anden mulighed — og vi har erkendt, at det var den næstbedste kun — end at sige, at så må man sikre imod den skævstilling ved at fratage de private rengøringsselskaber godtgørelsen. Det er for mange måske et lille område, men det er et område, hvor man over for nogle af de svageste stillede lønarbejdere har den kraftigste offensiv, den værste udbytning, fra nogle stærke kapitalinteresser, som er i fuld færd med at monopolisere denne del af arbejdsmarkedet, og favørstillingen af disse kapitalinteresser vil betyde et yderligere pres i retning af at tvinge rengøringsarbejdere ind under dette arbejdskøbermonopol, som er under fuld udvikling.

Derfor har vi som næstbedste løsning stillet det forslag, at rengøringsselskaber i almindelighed ikke modtager godtgørelsen, og jeg kan naturligvis ikke godtage disse tekniske indvendinger fra hr. Christopheren. Det har overhovedet ikke været nævnt under udvalgsarbejdet, at det skulle være så aldeles umuligt at administrere en sådan undtagelse, selvfølgelig er det ikke det, så jeg skal anbefale, at man stemmer for vores og nu også SF's ændringsforslag nr. 1.

Finansministeren (*Heinesen*):

På det af hr. Svend Andersen (Rosk. a.) stillede spørgsmål skal jeg give den besked, at den oplysning, jeg har afgivet til betænkningen, indebærer, at der ikke skal skæres ned på statsbudgettet med et beløb svarende til udgifterne ved den prisdæmpende godtgørelse. Ud fra de beskæftigelsesmæssige hensyn, der ligger til grund for finanslovsforslaget, og som jeg redegjorde for i fremsættelsestalen og ved førstebehandlingen, finder jeg dette forsvarligt, når man tager den økonomiske afmatning i betragtning.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg vil gerne takke for en hurtig udvalgsbehandling.

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger, bl.a. at jeg er meget enig i de synspunkter, hr. Auken gjorde, om den vægt, der bør

lægges på, at denne godtgørelse knytter sig til aktiviteten, til de aktuelt ansatte i de enkelte virksomheder.

Jeg skal til hr. Schlüter vedrørende betænkkeligheden over for de bemyndigelser, som er indeholdt i lovforslaget — og jeg forstår, at den specielt knytter sig til disse forskrifter, der kan fastsættes, og den adgang, der er indeholdt til at fastsætte bødestraf for overtrædelse af forskrifterne — sige, at det er en praksis, som er almindelig i folketingets arbejde; jeg skal bare nævne tre eksempler: kildeskatteloven, loven om arbejdsmiljø og loven om kommuneplanlægning. Disse love indeholder alle en adgang for ministeren — ja, de to sidste love indeholder endda en mulighed for ministeren for at delegere denne beføjelse til at fastsætte forskrifterne — til at idømme bøde for overtrædelse. Jeg kan til orientering for folketinget oplyse, at de bødeforelæg, der kan gives i medfør af de forskrifter, der er udstedt efter kildeskattelovens § 76, udgør imellem 100 kr. og 500 kr.

Jeg skal derefter gøre en enkelt bemærkning til ændringsforslaget vedrørende undtagelse af rengøringsselskaberne. Der knytter sig nogle problemer hertil, bl.a. at disse rengøringsselskaber hyppigt beskæftiger sig med andet end den egentlige kontor- og erhvervsrengøring. Der knytter sig også det problem til det, at i givet fald ville der jo ske en forskelsbehandling mellem den situation, hvor det er et rengøringsselskab, der foretager rengøringen, og den situation, hvor de pågældende er ansat i de enkelte erhvervsvirksomheder.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at det jo er hensynet til erhvervslivets konkurrencesituation og hensynet til prisudviklingen, der er hele sigtet bag ved dette forslag, og derfor har det aldrig været sigtet at friholde kommunerne fuldt ud for den lønudgift, der følger af den anden dyrtidsportion. Det, vi har ønsket at friholde, er de områder, hvor der er tale om driftsvirksomheder, der prissætter ydelserne til borgerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 105 stemmer mod 14; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 105 stemmer mod 21; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§§ 2-5, ændringsforslag nr. 4, § 6, således ændret, §§ 7-10, ændringsforslag nr. 5, § 11, således ændret, og § 12 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud m. v. til museer.

(Lovforslag nr. 140. Fremsat 13/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. J. Mortensen (S):

Dette forslag er tænkt som en afløsning af to love, nemlig lov om statstilskud til kulturhistoriske museer og lov om statstilskud til kunstmuseer. Det er en forbedring og en forenkling, som ministeren bør have ros for.

Efter lovforslaget vil tilskud blive beregnet efter de løbende ikke-statslige tilskud og ikke som efter den i dag gældende lov, hvor det beregnes efter tilskud i 1969-70.

Den nugældende ordning har givet visse skævheder, hvor man f. eks. har været økonomisk trængt i 1969 og derfor ikke har ydet nævneværdige tilskud. Det må være rimeligt, at statstilskud til enhver tid retter sig efter de ønsker, der ligger i kommunerne om oprettelse og fastholdelse af de to former for museer, nemlig i forhold til de tilskud, der bevilges. Det vil sige, at de kommuner,

som ikke har ønsker om at ofre penge på de kommunale budgetter på disse ting, heller ikke får statstilskud, men det skulle heller ikke være nødvendigt. Det vil også sige, at de, der virkelig vil gøre noget ud af disse ting, er i stand til at lægge et budget, hvori de indregner, hvor meget de selv har råd til at ofre, og altså ud fra et beregnet statstilskud kan lægge et budget for museumsdriften.

Forslaget vil komme til at gå ud over en del lokale museer, hvor der ikke ydes tilskud fra det offentlige under nogen form. Til gengæld har man jo også tidligere drøftet, om man ikke skulle finde ud af muligheder for at sammenlægge de mindre museer amtsvis eller på anden måde, idet vi desværre nok må erkende, at en del af de små museer ikke fungerer på grund af manglende økonomi og manglende fagkundskab. Jeg mener selv at have konstateret ved besøg på mindre museer, at nogle af de ting, der opbevares dér, går til grunde på grund af manglende økonomi. Det er mit håb, at man med dette lovforslag efterhånden når frem til, at man samler disse små museer, således at der virkelig bliver en samling, der er i stand til at give skoleelever og studerende en virkelig baggrund for at se på forholdene i dette område.

Med hensyn til de i § 5 omtalte 5 pct. til særlige formål håber jeg, at det stadig væk vil være sådan, at de penge, der anvendes til kunstindkøb og fordeling af kunstindkøb til de enkelte museer, sker på en måde, så man fra museerne kan fremsætte ønsker, som man har gjort indtil nu, idet vi jo må erkende, at samtlige museer bestræber sig på at føre en så bred linje som muligt. Det har derfor også betydning, at man over for de bevilgende myndigheder kan sige, hvad man har, og hvad man ønsker, idet formålet må være, at man fra de lokale kunstmuseer er i stand til at give indblik i alle de forskellige kunstretninger.

En anden ting, jeg gerne ser man drøfter i udvalget, er § 7 vedrørende statens museumsævn. Sættningen af dette navn ser meget tiltalende ud, men kan dog diskuteres. Det vil nok være rimeligt, at der bliver en lidt bredere repræsentation fra de lokale museer, idet disse ikke rigtig er repræsenteret i nævnet. Dette vil især have betydning, såfremt man finder frem til en